

ICP Orchestra & Nieuw Amsterdams Peil

De Hondemepper

(ICP RECORDS)

De Amerikaanse muzikjournalist en 'spotter' van de Nederlandse improv-scene Kevin Whitehead heeft het ergens

in zijn liner notes bij dit album over 'a complete Misha'. Het zou een mooie plaattitel geweest zijn: 'Misha Compleet'. Niet omdat het album zijn complete oeuvre bevat – verre van dat – maar omdat alle aspecten van zijn muzikantschap voorbijkomen: zijn invloeden, zijn jazzstukken, klassieke werk en improvisatiewerk. Het ICP Orchestra heeft natuurlijk door de jaren heen al heel veel Mengelberg gespeeld en blijft dat ook doen. Ook Misha's stukken op 'De Hondemepper' – let op: zonder 'n' – zijn reeds eerder vastgelegd. Maar het gaat, zoals in de klassieke muziek en jazz gebruikelijk is, natuurlijk om de interpretatie. En dat levert in deze samenwerking met het ensemble Nieuw Amsterdams Peil weer verrassende nieuwe muziek op. Al is het maar de panfluit van Patricio Wang in 'Vieze En Lekkere Lucht' dat liefhebbers fluitloos kennen van het klassieke ICP-album 'Bospaadje Konijnehof II'. De drie langste stukken van het album zijn typische Mengelberg-composities, zoals de ruim negen minuten durende suite 'Dressoir', die klinkt als negen totaal verschillende, aaneengeplakte stukjes circusmuziek waarop je als het ware achtereenvolgens de clowns, olifanten, acrobaten, et cetera voorbij hoort komen. Wat Misha's invloeden betreft komen **Thelonious Monk**, **Duke Ellington** en **Herbie Nichols** voorbij, doorgaans in totaal nieuwe bewerkingen, en het klassieke 'Lento' van vader **Karel Mengelberg**. Dat Misha zelf ook mooie 'klassieke' stukken schreef, bewijst het subtiele 'A La Russe', dat in een wat andere versie al bekend was van het album 'Oh, My Dog!' uit 2001. En cellist Tristan Honsinger leidt twee korte groepsimprovisaties. Mengelberg kan het niet meer doen, maar het is bij Honsinger in goede handen. (pbr)